

Gen.4:24 (Keil & Delitzsch)

In the arts, which owed their origin to Lamech's sons, this disposition reached its culminating point; and it appears in the form of pride and defiant arrogance in the song in which Lamech celebrates the inventions of Tubal-Cain ([Gen 4:23](#), [Gen 4:24](#)): “*Adah and Zillah, hear my voice; ye wives of Lamech, hearken unto my speech: Men I slay for my wound, and young men for my stripes. For sevenfold is Cain avenged, and Lamech seven and seventy-fold.*” The perfect **הִרְגֵתִי** is expressive not of a deed accomplished, but of confident assurance (*Ges.* §126, 4; *Ewald*, §135c); and the suffixes in **הִכְרַתִּי** and **פָּצְעִי** are to be taken in a passive sense. The idea is this: whoever inflicts a wound or stripe on me, whether man or youth, I will put to death; and for every injury done to my person, I will take ten times more vengeance than that with which God promised to avenge the murder of my ancestor Cain. In this song, which contains in its rhythm, its strophic arrangement of the thoughts, and its poetic diction, the germ of the later poetry, we may detect “that Titanic arrogance, of which the Bible says that its power is its god ([Hab 1:11](#)), and that it carries its god, viz., its sword, in its hand ([Job 12:6](#))” (*Delitzsch*). - According to these accounts, the principal arts and manufactures were invented by the Cainites, and carried out in an ungodly spirit; but they are not therefore to be attributed to the curse which rested upon the family. They have their roots rather in the mental powers with which man was endowed for the sovereignty and subjugation of the earth, but which, like all the other powers and tendencies of his nature, were pervaded by sin, and desecrated in its service. Hence these inventions have become the common property of humanity, because they not only may promote its intended development, but are to be applied and consecrated to this purpose for the glory of God.

In de kunsten, die hun ontstaan danken aan Lamech's zonen, bereikte deze gezindheid zijn hoogtepunt, en die uit zich in het lied waarin Lamech de uitvindingen van Tubal-Kain viert in de vorm van trots en uitdagende arrogantie ([Gen.4:23](#), [Gen.4:24](#)): "*Ada en Silla, hoor mijn stem, gij vrouwen van Lamech, luistert naar mijn toespraak: Mannen sla ik voor mijn wonde, en jonge mannen voor mijn striemen. Want zevenvoudig wordt Kaïn gewroken en Lamech zeven en zeventig maal* " De voltooide tijd **הִרְגֵתִי** is expressief, niet van een volbrachte daad, maar van vertrouwen betrouwbaarheidsverklaring (*Ges.* § 126, 4; *Ewald*, § 135c) en de achtervoegsels in **הִכְרַתִּי** en **פָּצְעִי** moeten in een passieve zin worden gezien. De gedachte is deze: wie mij een wond of striem toebrengt, man of jongere, die zal ik doden, en voor elke schade aan mijn persoon gedaan, zal ik tien keer meer wraak nemen dan die waarmee God de moordenaar van mijn voorouder Kaïn beloofde te wreken. In dit lied dat in haar ritme, haar strofische ordening van de gedachten en de poëtische dictie, de kiem van de latere poëzie heeft, kunnen we "die Titanische arrogantie, waarvan de Bijbel zegt dat zijn macht zijn god is ([Hab.1 :11](#)), en dat dit die god draagt, namelijk, zijn zwaard in zijn hand ([Job.12:6](#))" detecteren (*Delitzsch*). - Volgens deze berichtgevingen werden de belangrijkste kunsten en produkties door de Kaïnieten uitgevonden, en in een goddeloze geest verricht, maar zij moeten daarom niet worden toegeschreven aan de vloek die op de familie rustte. Ze hebben hun wortels veeleer in de geestelijke krachten waarmee de mens begiftigd was voor soevereiniteit en onderwerping van de aarde, maar die, net als alle andere bevoegdheden en neigingen van zijn natuur, van zonde doordrongen zijn, en in haar dienst ontheilgd. Vandaar dat deze uitvindingen het gemeenschappelijk eigendom van de mensheid zijn geworden, omdat ze niet alleen de beoogde ontwikkeling kan bevorderen, maar voor dit doel tot glorie van God dienen te worden toegepast en gewijld.

נעמרה, zij was de vrouw van Noach (B. R. 23). — 23. שמען קולי. Want zij hadden zich van hem afgezonderd, wat de samenleving betreft, omdat hij Kain gedood had en zijn [eigen] zoon: Tubal-Kain; want Lémech was blind en Tubal-Kain leidde hem; hij [Tubal-Kain] zag [nu] Kain, en deze kwam hem voor als een dier, en hij zei [daarom] tot zijn vader, den boog te spannen, en hij [Lémech, deed het en] doodde hem; toen hij nu merkte, dat het Kain, zijn voorvader, was, sloeg hij [in wanhoop] zijne handen tegen elkaar, en verpletterde zijn zoon daartusschen en doodde hem; [daarom] nu zonderden zijne vrouwen zich van hem af, en hij trachtte haar [nu] te bevredigen (Tanchuma). שמען קולי, om mij te gehoorzamen, wat de samenleving betreft; is de man, dien ik gedood heb, door mijne wonde gedood! heb ik hem met opzet gewond, zoodat de wond op mijn naam kan gezet worden! en het kind, dat ik heb gedood, is dat gedood לחברתי, dit wil zeggen:

Uit Rashie's Pentateuch Commentaar op Gen.4:23vv.

PS: Volgens deze commentaar was
Naama de vrouw van Noach

die in dwaling gedood heb, dan niet des te eerder een uitstel gegeven worden van vele zeventallen? שבעים ושבעה, eene uitdrukking voor vele zeventallen bezigt hij; [zeven en zeventig moet niet letterlijk opgevat worden] zoo verklaart R. Tanchuma (Bereshieth); en de verklaring van Bereshieth Rabbah (23) [luidt]: Lémech had niemand gedood; en zijne vrouwen hadden zich van hem afgezonderd, zoodra zij het gebod van de voortplanting hadden volbracht, omdat het besluit was genomen, dat de nakomelingen van

kunnen doen. — 25. וידע אדם enz. Lémech kwam bij Adam en klaagde over zijne vrouwen; [toen] zeide hij [Adam] tot haar: „hebt gij te letten op het besluit van den Alomtegenwoordige? doet gij uwen plicht en Hij zal het Zijne doen”; [daarop] zeiden zij tot hem: „verbeter eerst uzelf; hebt gij u niet afgezonderd van uwe vrouw sedert 130 jaar, toen door uw toedoen de dood als boete

door mijne kneuzing! [als] met verwondering [deze aanwijzing wordt door ons met een enkel uitroepingsteeken terug gegeven]; ik was immers in dwaling en [handelde immers] niet met opzet; dit is niet mijne wond en dit niet mijne kneuzing. פצע, eene wond [toegebracht] door een zwaard of pijl, *maccatura* in het italiaansch, verwonding. — 24. כי שבעתים יקים קין. Aan Kain, die met opzet gedood heeft, werd uitstel gegeven tot zeven geslachten; moet mij,

Kain na zeven geslachten zouden verloren gaan; zij zeiden [namelijk]: wat zullen wij te vergeefs kinderen baren? morgen komt de zondvloed en overstroomt alles; en hij zeide [hierop] tot haar: כי איש הרגתי לפצעי, heb ik dan Abel gedood, [Abel,] die een man [איש] was van gestalte en een kind [ילד] in jaren, zoodat mijn kroost zou verloren gaan wegens deze misdaad? Wat [gebeurde er met] Kain, die gedood heeft? hem werd een uitstel gegeven van zeven geslachten; zoude mij, die niet gedood heb, dan niet des te eerder een uitstel verleend worden van vele zeventallen [alvorens mijn kroost zou uitgeroeid worden]? Dit nu is eene dwaze gevolgtrekking; [want] dan zoude de Heilige, geloofd zij Hij, nooit Zijn schuld invorderen en Zijn woord gestand

werd uitgesproken?; aanstonds [zoodra Adam dit verwijt hoorde]: „woonde Adam bij” enz.; en wat is [de beteekenis van] עור? [het dient,] om te leeren, dat zijn lust nog sterker werd, dan vroeger (B. R. 23). — 26. אין רוחל. Eene uitdrukking van [denzelfden stam, als waarvan] רחולין, ongewijd; לקרא, door de namen van den mensch en de namen van beelden te noemen met den naam van den Heilige, geloofd zij Hij, [d. w. z.] door hen tot afgoden te maken en hen godheden te noemen [daardoor werd Gods naam ontwaard].

Gen 4:25-26

(Keil & Delitzsch)

The character of the ungodly family of Cainites was now fully developed in Lamech and his children. The history, therefore, turns from them, to indicate briefly the origin of the godly race. After Abel's death a third son was born to Adam, to whom his mother gave the name of *Seth* (שֵׁת, from שֵׁיִת, a present participle, the appointed one, the compensation); "for," she said, "God hath appointed me another seed (descendant) for Abel, because Cain slew him." The words "because Cain slew him" are not to be regarded as an explanatory supplement, but as the words of Eve; and כִּי by virtue of the previous תָּחַת is to be understood in the sense of תָּחַת כִּי. What Cain (*human wickedness*) took from her, that has *Elohim* (*divine omnipotence*) restored. Because of this antithesis she calls the giver *Elohim* instead of *Jehovah*, and not because her hopes had been sadly depressed by her painful experience in connection with the first-born. **Gen 4:26** "To Seth, to him also (גַּם הָיָא, intensive, vid., Ges. §121, 3) there was born a son, and he called his name Enosh." אֲנָשׁ, from אָנַשׁ to be weak, faint, frail, designates man from his frail and mortal condition (Psa 8:4; Psa 90:3; Psa 103:15, etc.). In this name, therefore, the feeling and knowledge of human weakness and frailty were expressed (the opposite of the pride and arrogance displayed by the Canaanitish family); and this feeling led to God, to that invocation of the name of *Jehovah* which commenced under Enos. קָרָא בְּשֵׁם יְהוָה, literally *to call in* (or by) *the name of Jehovah*, is used for a solemn calling of the name of God. When applied to men, it denotes invocation (here and Gen 12:8; Gen 13:4, etc.); to God, calling out or proclaiming His name (Exo 33:19; Exo 34:5). The *name of God* signifies in general "the whole nature of God, by which He attests His personal presence in the relation into which He has entered with man, the divine self-manifestation, or the whole of that revealed side of the divine nature, which is turned towards man" (*Oehler*). We have here an account of the commencement of that worship of God which consists in prayer, praise, and thanksgiving, or in the acknowledgment and celebration of the mercy and help of *Jehovah*.

Het karakter van de goddelozen familie van Kaïnieten was nu volledig ontwikkeld in Lamech en zijn kinderen. De geschiedenis verlaat hen, om in het kort de oorsprong van het goddelijke ras aan te geven. Na de dood van Abel werd een derde zoon aan Adam geboren, aan wie zijn moeder de naam van Seth (שֵׁת, van שֵׁיִת, een tegenwoordig deelwoord, de aangewezen, de compensatie) gaf, "want," zei ze, "God heeft mij ander zaad (nakomelingen) voor Abel gesteld, omdat Kaïn hem doodde". De woorden "omdat Kaïn hem doodde" moeten niet worden beschouwd als een verklarende aanvulling, maar als de woorden van Eva, en כִּי op grond van het vorige תָּחַת moet in de zin van תָּחַת כִּי worden begrepen. Wat Cain (*menselijke slechtheid*) van haar wegnam, dat heeft *Elohim* (*goddelijke almacht*) hersteld. Vanwege deze antithese noemt ze de gever *Elohim* in plaats van *Jehova*, en niet omdat haar hoop erg ondermijnd was door haar pijnlijke ervaring in verband met de eerste geborene. **Gen.4:26** "Aan Seth, ook aan hem (גַּם הָיָא, intensief, vid, Ges § 121, 3) werd er een zoon geboren, en hij noemde zijn naam Enos." אֲנָשׁ, van אָנַשׁ, zwak, verzwakt, broos, toont de mens vanuit zijn tengere en sterfelijk toestand (Psa.8:4; Psa.90:3; Psa.103:15, etc.). In deze naam werden dus het gevoel en de kennis van de menselijke zwakheid en broosheid uitgedrukt (het tegenovergestelde van de hoogmoed en arrogantie door de Kanaanietische familie getoond), en dit gevoel leide tot God, tot die aanroeping van de naam van *Jehovah* die onder Enos begon. קָרָא בְּשֵׁם יְהוָה, letterlijk *aanroepen in* (of door) *de naam van Jehovah*, wordt voor een plechtige roeping van de naam van God gebruikt. Wanneer toegepast op mensen, duidt het op aanroeping (hier en Gen.12:8; Gen.13:4, enz.); op God, Zijn naam uitroepen of verkondigen (Exo.33:19; Exo.34:5). De *naam van God* betekent in het algemeen "de hele natuur van God, waardoor Hij getuigt van zijn persoonlijke aanwezigheid in de relatie die Hij met de mens is aangegaan, de goddelijke zelf-manifestatie, of het geheel van die geopenbaarde kant van de goddelijke natuur, die op de mens is gericht" (*Oehler*). We hebben hier een verslag van het begin van deze aanbidding van God die bestaat in gebed, lofprijzing en dankzegging, of in de erkenning en viering van de genade en hulp van *Jehovah*.

While the family of Cainites, by the erection of a city, and the invention and development of worldly arts and business, were laying the foundation for the kingdom of this world; the family of the Sethites began, by united invocation of the name of God of grace, to found and to erect the kingdom of God.

Terwijl de familie van Kainieten, door de bouw van een stad, en de uitvinding en ontwikkeling van wereldse kunst en het bedrijfsleven, de basis voor het koninkrijk van deze wereld legden, begon de familie van de Sethieten, door de verenigde aanroeping van de naam van God van genade, het koninkrijk van God te stichten en op te richten.